

Bc. Veronika Šímová, *Odras ekonomické krize v současné řecké literatuře: Petros Markaris, trilogie řecké krize*, ÚŘLS, FF UK 2021, 63 s., příloha I-IV.

Veronika Šímová vystudovala na FF UK v bakalářském programu neogrecistiku a španělštinu pro mezikulturní komunikaci. Bakalářskou práci – komentovaný překlad vybraných kapitol knihy *La fauna iberoamericana* – obhájila na Ústavu translatologie FF UK, do magisterského programu ve stejné kombinaci nastoupila v akademickém roce 2018/2019. Během magisterského studia plnila řádně předepsané povinnosti, dvakrát se úspěšně zúčastnila výběrového řízení pro studijní pobyt v rámci programu Erasmus+. Vycestovala tak do Granady (podruhé), ovšem následující cestu do Soluně byla nucena vzhledem k pandemické situaci zrušit a studovat tak distančně na soluňské i domovské univerzitě. Právě pobyt v Granadě na Katedře řecké a slavistické filologie (Departamento de Filología Griega y Filología Eslava) ji přivedl k tématu, které se rozhodla zpracovat ve své diplomové práci. Téma řecké krize a současného detektivního románu analyzuje na příkladu trilogie jednoho z nejznámějších a nejprekládanějších řeckých autorů současnosti, Petrose Markarise. Kruh se nadto uzavírá [výzvou Granadské univerzity](#) k žádosti o mimořádné stipendium pro studenty, kteří zakončili studium diplomovou prací inspirovanou právě pobytem v Granadě, k níž byla Veronika Šímová vyzvána.

Po úvodní kapitole se diplomandka krátce na obecné rovině věnuje próze inspirované ekonomickou krizí v Řecku, vychází přitom zejména z vlastní četby řecké beletrie, ze sekundární literatury využívá nově vydané publikace, aby nakonec došla k závěru, že téma řecké krize v literatuře je stále velmi živé, obtížně zpracovatelné a nelze je v tuto chvíli s dostatečným odstupem zhodnotit. Do tohoto širšího rámce pak zasazuje osobnost Petrose Markarise a jeho románovou trilogii krize. Pečlivě si všímá, jakým způsobem Markaris zachází s palčivými tématy současného Řecka, jak se odrážejí v jeho postavách a příbězích. Všímá si také stereotypů, dějových linií a výstavby textu, srovnává je s dějinnými událostmi, které eviduje jak v denním tisku, tak v aktuálních vědeckých studiích. Zejména v kapitole „Hlavní témata Markarisových detektivních románů“ je její postup velmi zřetelný, — názorně v ní cituje a přesně dokládá, jak Markaris s látkou pracuje. Vychází z dobových podkladů, které včleňuje do dějové osy románů, díky čemuž před námi palčivé události z posledních let znovu ožívají vrámovány do Markarisova příběhu. Příklad za všechny: „Nejprve se s extrémní pravíci

čtenář setká v Athénách na demonstraci, při které bylo členy Zlatého úsvitu napadeno mnoho cizinců žijících v Řecku. Toto téma se objevuje též v románu *Τίτλοι τέλους*, který začíná napadením dcery Charitose, Kateriny, která je právnička a mezi její klienty patří převážně nelegální přistěhovalci. Příznivci Zlatého úsvitu ji neváhají napadnout přímo před soudem, před zraky ochranky soudu, která se následně ukáže být členem Zlatého úsvitu.“ (str. 29).

V dalších kapitolách Veronika Šímová zasazuje Markarisovy detektivní romány do kontextu relevantní světové detektivní produkce, porovnává postavu hlavního hrdiny Charitose s jeho francouzskými či italskými protějšky (inspektor Maigret, komisař Montalbano), nachází u nich společné rysy a v obecné rovině pojmenovává specifika daného žánru. Zvláštní pozornost věnuje recepci Markarisova díla v Itálii, Španělsku a Německu, tj. v zemích, kde je hojně překládán a velmi oblíben, což dokládá přehlednými tabulkami (str. 50–54). Kol. Šímová dokáže na základě sebraných statistických údajů přesvědčivě vysvětlit, co stojí za vysokou oblibou Markarisových románů právě v těchto zemích. Škoda jen, že tomuto oddílu nevěnovala více sil a nerozvedla jej hlubším srovnáním situací v jednotlivých zemích. Dokonce lze říct, že některé její závěry působí úsečně, nebo nedořčeně, občas se také opakuje, což chápu jako projev malé zkušenosti s rozsáhlejším odborným textem. Na závěr připojuje rozhovor s autorem, s nímž se pro účely své práce spojila, a v němž Petros Markaris sám ozřejmuje některé své literární postupy, čímž přímo dokládá teoretické úvahy kol. Šímové.

Práce Veroniky Šímové i přes výše uvedené připomínky působí celkově velmi svěže a neotřele. Je z ní patrné zaujetí, systematicčnost, schopnost aplikovat různé přístupy; primární i sekundární zdroje jsou až na výjimky cizojazyčné a dobře vyhodnocené. Autorka práce na sebe zbytečně neprozrazuje závislost na sekundární literatuře, argumentuje samostatně a s nadhledem.

Kol. Šímová poctivě a se sympatickou rozvahou procházela studiem, na psaní diplomové práce si vyčlenila dostatečný čas pro zpracování. Její studii předcházela rozsáhlá rešerše, na jejímž základě dokázala skloubit několik různých přístupů a podat tak plastický obraz řecké společnosti posledních let v literárních a socio-historických reáliích. Práce splňuje požadavky standardně kladené na diplomovou práci a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením výborně.

